

Glinje. „Volitve in zopet volitve, ne maram za nje!“ Tako se mi je moj pohlevni sosed izrazil, ko sem ga vprašal, ali pride k volitvi in koga bode volil. „Priatelj!“ rečem mu nato, „skranji čas je, da se vsi napredno misleči občani resno združimo in na dan deželnozborske volitve naše zmožne in zanesljive kandidate (ti so: gosp. Franc Kirschner po domače Razaj na Žihpoljah za 3. razred in gosp. Peter Brugger direktor v Beljaku za 4. razred) enoglasno volimo. Naša občina je že tako globoko s prvaštvom ognjusena, da nas more rdečica prešinuti, ker smo tako lahkomišleči in pustimo kranjsko hujskanje in komando v naš mirni kraj vsiliti. In zdaj ko so nam deželne volitve za petmi naj bi roke križem držali, ali pa celo sladko spali, med tem ko Andrejeva banda noč in dan od hiše do hiše agitira in napredno stranko blati, prvaško pa hvalisa in opira. Naprednjaki! pokazimo na dan volitve, da še nismo izumrli in da prvaško-orglarsko-dohtersko nasilstvo še ni zamoglo zadušiti našo svobodno napredno misel. Naprednjaki, pridite vsi zanesljivo na volilni boj! Deželni zbor morajo naši napredni kandidati posesti!

Iz Škocijana se nam piše: Vemo, da ti je znano, da ob času volitve napenjajo večidel kaplani in mladi župniki vse svoje moči, da bi zmagali. Ali vendar te prosimo našemu g. župniku Poljancu na ljubo, za malo prostora. Ta naš dušni pastir, je pač na agitiranje za našega ljudskega odrešenika Grafenauerja tako ginjen, da je imel že drugikrat po dve pridigi. Rekel je v nedeljo 21. t. m. na prižnici pri sv. Marku, da „gotovo popred vem, da pridem v časopise, n. pr. v „Štajerca“ al pa v „Bauernzeitung“, al to je men vse eno. Moja sv. dolžnost je, kakor je od sedmih let sem od knezoškofa predpisano, ob času volitve agitirati za keršanske oblastnike, kakor je Grafenauer, da se bojujejo proti nasprotnikom sv. vere. Vera je v nevarnosti. Posebno sedajnemu času vojske, ko brusijo meče, tisti „freimaurarji“ in hočejo sv. cerkev podreti.“ — No, nas bi pač jako veselilo, če bi ta odrešenik Grafenauer bil tako vsega-mogočen, da bi kar na 25. marca celo srbsko vojsko zapanal. Ker pa tega ne upamo, volimo može, kateri zastopajo naše vsakdanje težave. Vera je za nas pa res presveta, da bi se z njo po vsaki gostilni špili, kakor znajo to prvaki. — Omenimo še naše nosilce glasovnic: Fant, sin županov, se je predrznil kjer se je le upal ob enem tudi podpisati, seveda „Grafenauerja“, češ da ni za odlagati, če pridejo glasovnice še prazne na volišče, da tam nimamo časa šele podpisovati. Žugal je neko hčer podpisati za očeta, ker ga ni doma, pa ta mu le ni dovolila. To je smola! Fant menda ne pozna postave. Le tako naprej, črnuhi in ljudstvo bode kmalu sprevidilo.

Sv. Marjeta v Rožni dolini. Pred okrog 4 tednov se je poročalo o ustanovitvi podružnice „Ciril-Methodove družbe“, in kako so se naši modernjaki dali striči od kranjskih dohtarjev. Kako prav smo imeli, ki smo naše kmete svarili pred tem gospodom, kaže prav očitvidno sledeča notica, katera ni izvzeta iz kakega nemškega lista, ampak iz prvega in največjega lista za slovenski narod, iz „Slovenca“, ki izhaja v Ljubljani. Ta list piše v številki 60 od 15. marca 1909 čez Ciril-Methodovo društvo med drugim tako-le: „Ta družba venomer naglašava svoje idealno nadstrankarstvo in svojo nepristranost. V ideji je že mogoče nadstrankarska, v dejstvu pa se to ne kaže. Ravno nasprotno! V dejstvu in praktično je njeno vodstvo v rokah samih liberalcev, med katerimi so nekateri pravi radikalcji zagrizenci. Da do takega „nadstrankarstva“ pristaži krščanskih strank nimamo a jo govgevaj z a u p a n j a, je povsem naravno.“... Značilen pojav objektivnosti je pristop ženske Ciril-Methodove podružnice v Ptuj k liberalni „Zvezi narodnih društev“. Torej se z društvenim denarjem podpira liberalizem!! Da bi bilo vodstvo Ciril-Methodove družbe kaj storilo proti temu strankarskemu sklepu, da bi ga razveljavilo ali pa podružnico razpustilo, če se ne bi hotela pokoriti, o tem ni bilo nič slišati.“ — Kakor se je že zgoraj omenilo, to ni brati v kakem nemškem listu, ampak v najbolj razširjenem slovenskem listu, v katerega v vsakem farovžu lahko pogledate. Kdo laže zdaj? Ta prvi

slovenski list, bolj tisti dohtarji ki so našim kmetom na dan sv. Štefana žepa tako lepo izpraznili? Naši modernjaki so mislili darovati za uboge otroke in za šole, in zdaj se prikaže, da ta denar gre v širok žep zagrizenega liberalizma in njegovih pristažev, to so naši izborni slovenski dohtarji v Celovcu. Zdjaj, ljubi Čopičevi fantje, zdaj poklicajte zopet kmete, ki so darovali za to družbo, in povejte jim odkritosrčno, kaj se zgodi z denarjem ki so ga darovali in ki so ga prej tako težko prislužili. Povejte jim za kak namen pobirate vi naše vinarje, in čuli boste dobre ali pa resnične besede.

Napredni poslanci na delu. Napredni poslanci koroški Dobernig, Nagele, Kirchmayer, Pirker, dr. Waldner in dr. Steinwender so prišli že 11. t. m. k ministerskemu predsedniku in so stavili pozneje ojstro zahtevo za pomoč glede po velikanskemu snegu povzročene škode. Dotični predlog se glasi:

V raznih delih Koroške je velikanski letošnji sneg, ki ga že desetletja ni bilo opazovati, imel katastrofalni vpliv in napravil grozovito škodo. Uničena so bila poslopja, ceste, pota, tudi življenje ljudi. In bati se je, da nesreče še ni konec. Grozno je, da trpi Koroška tudi pod snegom, ko ima že vsled suše in povodnji tako škodo. Z ozirom na to zahtevajo poslanci od vlade odločno pomoč.

Napredni poslanci so storili torej v tem oziru kakor vedno svojo dolžnost. Grafenauer pa ni imel zato časa. On je moral po volilnih shodih neumnim ljudem vse mogoče obljubovati.

Napredni shodi. Tudi preteklo nedeljo se je vršilo po Koroškem več volilnih shodov naprednih mož. Primanjkuje nam prostora, da bi natančno o teh veleznanimih shodih poročali. Omeniti pa moramo dva zborovanja. Dopolodne ob 11. uri se je vršil volilni shod v sv. Marjeti nad Borovljami. Vkljub grozovito slabi poti — sneg je še vedno visok in se topi, tako da stoji voda kar po pol metra visoko, — se je zbralo lepo število volilcev, da se pomenijo o kandidatih. Govoril je v slovenskem jeziku in enournem govoru naš urednik K. Linhart. Pretežna večina zborovalcev je govorniku živahno odobrvala. Navzočih je bilo tudi par posameznih nasprotnikov iz Glinj. Eden nasprotnikov je delal med govorom razne mekljice, da bi govornika motil. Ali dobil je tak odgovor, da je moral hitro potihnuti. Opozarjalo se ga je pozneje, da naj se oglasi k besedi, ali tega ni storil. Vedel je pač, da je težko, zastopati in se zavzemati za veleizdajalsko prvaško stvar. Pač pa se je oglašil k besedi neki drugi nasprotnik. Povedal pa ni drugega nego to, da se mora v nedeljo k maši iti; to pa že sami vemo. Neki drugi nasprotnik (slovenski „liberalec“) je obljubil, da bo popoldne na shodu na Trati nastopil. Ali na to je menda pozabil. Tako se je izvršil shod v sv. Marjeti v splošnem prav lepo in upamo, da bo rodil mnogo uspeha. Št. Marječani bodo menda vendar nehali trobiti v črni rog.

Popoldne ob 3. uri se je vršil shod na Trati pri Borovljah. Bil je jako dobro obiskan. Dosedanji poslanec Kirschner je v stvarnem in lepem govoru podal poročilo svojega delovanja. Razni volilci so stali vprašanja, zlasti glede nameravane ustanovitve prepotrebne meščanske šole v Borovljah. Potem je izjavil shod poslancu Kirschnerju svoje zaupanje in proglasil iz novega njegove kandidature. V daljšem govoru je označil potem urednik Linhart cilje prvaške politike. Zborovalci so mu burno odobrvali in so izrazili zahvalo za njegovo delovanje s tem, da so vstali iz sedežev. Obadva shoda sta bila velepomembna in sta nam dokaz, da naša ideja v Rožni dolini vkljub grdi prvaški gonji napreduje. Dal Bog, da bi napredni kmetje zmagali!

Provizor Arnuš v Podljubejnu nam je poslal „popravek“ po § 19, v katerem taji, da je imel kaj z „volilno krmo“ opraviti. Ta „popravek“ pa je preveč neumen, da bi ga našim čitateljem predstavili in zato smo vrgli Arnušovo čekkarijo v koš. Ako hoče Arnuš na vsak način v liste dopisovati, potem naj si izbere „Mir“ v ta namen. Tam lahko vse mogoče neumnosti čekkari, kajti „Mir“ sprejme vse. Mi pa se lepo zahvalimo za Arnušove dopise...

Kako je postal stari Krpan bogat in čislan mož.

Le redkokedaj je slišati, da bi ta ali tisti kmet pri svojem polju obogatel ter užival v svojimi sovaščani vseobče spoštovanje. Tak je res prava bela yrana ali pa mora biti pravi kavelj. Kako je neki to mogoče, pa ta ali oni čitatelj, ki je tudi kmet, oziroma rad kmet postal. Vsekako je moral imeti Krpan posebno srečo ter denarja in raznih drugih stvari, ki jih je dobremu gospodarju treba, razpolago. Kaj še, ravno narobe! Videli bomo da je tudi njega nesreča preganjala in da se moral boriti z vsemi mogočimi zaprekami za prvega trenutka, ko je začel gospodariti.

Naša povest se je vršila v onih „dobrih starih časih“, ko je prejemale dekla borih 20—30 a hlavec k večjemu 40—50 goldinarjev na leto, a se je pri vsem tem delj časa delal in več naredilo nego dandanes; kajti ko je dnevno delo dokončano, sedle so dekline h vratu, kjer so predle do polnoči in še čez. Zjutraj ob 4. uri pa so bili že zopet vsi pokonci in svojem delu. Pri vsem tem pa so bili vsi ljudje zadovoljniji in srečnejši nego dandanes ko prenehajo poljski delavci z delom že ob 7. uri ali k večjemu ob 7. uri ter so zvečer — ravno hišnega gospodarja — popolnoma prosti.

Bilo je toraj v onih časih, ko je mladi Krpan, potem ko si je poiskal in izbral prave in skrbno ženico, prevzel po svojem očetu pravo moženje. Istega dne, kakor Krpan je prevzel gospodarstvo tudi njegov bližnji sosed Desetinar. Ta se je tako rekoč rodil pri plugu in zrasel na njivi, a znal je le za silo čitati in pisati. dočim je bil Krpan strokovno izobražen, ker obiskoval tedaj prvič ustanovljeno kmetijsko šolo. Glede kmetije pa se mora reči, da je o začetku njunega kmetovanja Desetinarjeva bila kaj boljša od Krpanove. Desetinarjevi skedali kašče in hlevi so bili še vsi v dobrem stanju, ni jim bilo treba velikih poprav. Tolikaj hlev pa je bilo pri Krpanovih. Vse je klicalo mošeje, bilo je staro in trhlo, vse je lezlo na kup. Kaj bi vse poprave nič ne izdale; bilo je treba vse na novo postaviti in zgraditi.

Toda oglejmo si najprvo Desetinarja in nam bo v svarilen vzgled njegova lastna usoda. Tudi on je iskal in našel ženo, ki je bila prejšnjemu gospodarju petnajst let mlajša, a njeno največje veselje je bila v liku skleda, polna dobrih jedi, pa poln kozar. Kakršna gospodinja, takšne dekline, pravi gospodar. Kmalu so postali posli svoji gospodinjici petje pičice enaki. Ta hiša je požrla vse, kar se doma pridelalo, najsi bo že mleko, maslo, ali karkoli. Prva leta se je zaklalo po štirih taneh prašiče. Niti repa ni šlo od hiše, ampak vse je izginilo v teh nenasitnih in globokih hlačih. Čemu pa ne, so si mislili; saj je Bog določil. Tako potratno življenje pa ima kot posledico dolgove in zanikernost. Ko sta Desetinar in njegova žena na polju orala, ostavila sta čez nekaj dni plug in vole na njivi, zavalila se v hladno jesensko senco, natlačila si mirno vsak svojo posodo žganja, se zalivala z njim a vmes še županor dobroga prigrizavala. Kdo se bo potem še čudil, če povemo, da je prišlo tako gospodarstvo nered. Vsled teh razmer ni izoral Desetinar niti tretjine zemljišča, ostalo je puščal v travi. Zemlja je donášala od leta do leta manj, in njega gospodarstvo je postalo vsak dan bolj in bolj zapuščen.

Kako se je to Desetinarju maščevalo, je kazalo se je že na koncu prvega leta. Ostalo je poslom dolžan na plači in moral je naposojilo. Ta ga je začelo jeziti. Njegova kmetija ni torej niti toliko dobra, da bi privedla gospodarja in plačala delavce in posojila. To ga je privedlo do lahkomišelnosti. Žena ni bila v nikako oporo in pomoč, mož je vedno nižje; po štirih letih je prišlo premoženje na boben. Desetinar se je udal pijači, preobilo zaužitega alkohola je znorel in v norišnico. Žene njegove in dveh otrok so usmilili dobrosrčni vaščani. Toda kakor z Desetinarjevo kmetijo godi se dandanes žal drugim kmetijam.

Toda dovolj bode teh žalostnih slik. Oziroma se raje h Krpanu in vzemimo si ga v vzgled. Tudi on je moral od začetka najeti posojilo.

zemini
novih
bilo
ljito
je bil
globoc
baviti
zdaj j
da ne
z ozir
tjino
na kr
avedel
poljšči
znatno
pokup
novce,
čjem
dobiče
puščal
Desetini
temi r
ril še
drugi
Poleg
in tak
vine.
jal že
mer je
svojim
imel k
razum
Dandanes
zlobna
prašičk
je nel
sameg
dva, t
mu je
A vse
večjo
dnji s
mu ga
drugo
s seja
umetni
delovar
sala ze
K
kateri
petnajs
malo d
svojimi
Gospod
peta gr
vedel j
od vsal
puščal
znal je
njem p
in odlo
dolgove
Njegovo
vladalo
Da mu
in nese
županor
neomen
otroke
Po
ohranim
pana te
Mla
graji. L
hodno pe
pregraja,
ni bila v
vedno niže;
skoz nj
na boben.
vsklaja, ki
med krm
mladiči st
nice ali
dene v pr
plemiski
mladiče.
Zak
ako dirjaj
ladarjio.

ženina dota je zadostovala komaj ze gradnje novih gospodarskih poslopij. Poljsko orodje je bilo staro in nepraktično, za pravilno in temeljito obdelovanje zemlje ne zadostujoče. Treba je bilo krepkejših plugov, ako se je hotelo zemljo globlje preorati. Tudi brane si je moral naravnati. Njegov oče je posejal vso zemljo z roko; zdaj je kupil Krpan sejalni stroj.

Mladi Krpan se je na kmetijski šoli učil, da ne kaže, da bi se tjetjino zemljišča posejalo z ozimino, drugo tretjino z jarino, a tretjo tretjino puščalo v trdino, kakor je bilo to doslej na kmetih običajno. Posejal je vse zemljišče ter uvedel drug sistem kolobarjenja t. j. menjavo poljščin, vsled česar se je gospodarsko stanje matno predugradilo. Ker mu je sladkorna tovarna kupila vse pridelek sladkorne pese za lepe novce, pričel je s sejanjem sladkorne pese v večjem štilu ter kazal svojim sosedom, kakšen dobiček mu to donaja. Zemlji ne sedaj več puščal v trdino, še premalo jo je imel. Izvemši Desetinarja, ki se nikakor ni hotel sprizniti s temi novotarijami, ampak obdeloval in gospodaril še nadalje po starem kopitu, so Krpana vsi drugi sosedje posnemali ter se dali radi poučiti. Poleg tega je skrbel, da pridelal čim več klaje in tako mu je bilo mogoče rediti tudi več živine. Jel se je pečati tudi s konjerejo in vzrejati žrebeta. Pečal se je tudi s svinjorejo, v čemer je kmalu našel hvaležnih posnemalcev med svojimi sosačani. Koliko neprirek in nesreč je imel Krpan kot začetnik pri teh svojih podjetjih, razume lahko vsak količkaj razsoden človek. Banes mu je poginilo žrebe, drugokrat mu je dolna svinja pomorila vse svoje komaj storjene prasčke in je vrh tega še sama poginila. Bila je neka doba, ko ni mogel vzrediti niti enega samega teleta; vsako je dobilo drisko ter čez dva, tri dni poginilo. Najhuje pa mu je bilo, ko mu je poginil najboljši izmed vseh njegovih konj. A vse te nesreče ga niso oplašile, ampak še z večjo vnemo je nadaljeval zapričeto delo. Slednjaj se vendar prišli boljši časi in dobiček, ki mu ga je donajala živinoreja, je presegal vse druge gospodarske dohodke. Zlasti se je pečal s sejanjem raznega žita, a z nakupovanjem vrtnetih gnojil in s treznim in razumnim obdelovanjem zemlje je dosegel, da mu je donajala zemlja še enkrat toliko kakor pred par leti.

Kar se tiče poslov, zapustil ga je le redkoteri; ostali so pri hiši do deset, da celo do petnajst let. Čim so se drugi pritoževali, kako malo da se sme zaneesti nanje, je bil Krpan s svojimi popolnoma zadovoljen. Pregovor pravi: Gospodarjevo oko redi konja in gospodarjeva petta gnoji njivo. Povsod je bilo njegovo oko in vedel je natanko, koliko more in sme zahtevati od vsakogar. Če je spoznal, da so zanesljivi, puščal jim je kolikor mogoče samostojnosti. Spoznal je, da se z vednim zmerjanjem in ujedanjem pri poslih nič ne doseže. Z vztrajnostjo in odločnostjo je Krpan polagoma poplačal svoje dolgove ter deval vsako leto tudi kaj na stran. Njegovo premoženje se je množilo i v hiši je vladalo blagostanje. Edino Krpanu so se imeli kmetje zahvaliti, da so se jim razmere zboljšale. Da mu nekoliko poplačajo njegovo plodonosno in nesebično delovanje med njimi, izvlijajo si ga zapanom. Kot župan je opravljal svoje posle z neomejeno delavnostjo do pozne starosti. Svoje otroke je lepo vzgojil ter jih pripravil do kruha. Pozabimo nespametnega Desetinarja, a ohranimo si v trajnem spominu pametnega Krpana ter skušajmo postati mu enaki.

Po nemškem „P. kmet.“

Gospodarske.

Mladi prešički morajo biti v posebni pregraji. Da se mladi prešički pravilno razvijajo, je neobdno potrebno, da se jim napravi tik starke posebna pregraja, v katero zlezejo kadarkoli se jim zljubi. Luknja v tej pregraji pa sme biti le tako velika, da zamorejo skozi njo le prešički, ne pa starca. Ker jim pa vsaktera kupa, ki jo dobiva starca, ne prija, zato naj se prešičke med kmenjem starke zapre v ono pregrajo. Ko so mladiči stari 14 dni, poklada naj se jim nekoliko pševca ali ječmena, seveda ne prevč. Zrne naj se jim dene v pregrajo. Zategadelj naj se že pri zidanju novega hleva skri za to, da se napravi med vsakima dvema plemenskima svinjama en oddelek ali pregraja za mladiče.

Zakaj ovce večinoma zvržejo? Ovce zvržejo, ako dirjajo ali druga drugo stisne ali pa če se v trebuh udarja. Zato naj se pazi strogo na to, da jih otroci ne

love ali psi pode v beg, pazi naj se pa tudi, da se ne gnetejo skozi hlevska vrata. Ako so že dalj časa breje, naj se močno breje loči od drugih in jih zapre v manjše pregraje. Ako so ovce kake zlahne pasme, pazi naj se, da jih ne zaloti mrzlo in deževno vreme in da ne bodo ležale na mrzlih in mokrih tleh, ker taka živina je jako občutljiva.

Kako globoke in široke morajo biti jame za sajenje sadnih dreves? V dobri in globoki zemlji je treba skopati 75 cm 1 m globoke in 1 m 50 cm do 1 m 75 cm široke jame. V slabi zemlji 1 m do 1 m 50 cm globoke in 1 m 75 cm do 2 m široke. Čim slabša je zemlja, tem globokeje in širši morajo biti jame.

Mrzlo tekoče cepilni vosek se napravi, ako se vzame 1 kg kolofonije, pol kg terpenitovne smole in 125 gr čebelnega voska ter razstopi vse skupaj v kaki železni kozici nad odprtim ognjem na prostem. Ko se je to popolnoma razstopilo, dolije naj se 125 gramov ricinovega olja. Nato naj se nese kozico daleč od ognja, ker drugače se lahko vse skupaj užge, in doda naj se, ko se je nekoliko ohladilo, približno 1/4 l navadnega spirita. Med kuhanjem naj se strogo pazi, da se raztopina ne užge, a če se je užgala, naj se takoj pokrije s kako pokrivačo, ki naj bo vedno pri rokah.

Gnoj za vinograde. Za vinograd s težko, mrzlo zemljo najprikladnejši gnoj je uležan hlevski gnoj, ker ima ne le vse one snovi v sebi, ki jih trta potrebuje v živčeh, ampak se nahaja v njem tudi taka tvar, ki se razkrojuje, pri tem pa se zemlja segreva in rahlja. Kdor nima zadosti hlevskega gnoja na razpolago ali pa zemlji primanjkuje važnih redilnih rastlinskih snovi, pomaga naj si z umetnimi gnojili, in sicer z duševatinami, kakor na pr. s čilskim solitrom, s kalijevatinami kakor so: lesni pepel, stasfurtske soli in klorov kalij, in s fosforatnimi kakor s Tomaževo žilindro in superfosfatom.

Škodljivci sadjarstva. Znano je še, koliko škode so povzročile lani gosenice metulja z imenom glogov ali vrtni belin na sadnem drevju. Na tisoče dreves so te požrešne gosenice do golega objedle in tako vse sad uničile; drevje je oslabilo ali se celo posušilo. Te škodljive gosenice se izalefejo v poletju iz jajčic ter ostanejo čisto mičkene. Pred zimo se zapreduje na posameznih listih. Ti listi ostanejo čez zimo na drevju in vise še na pajčevini, ko je vso drugo listje odpadlo. Kako hitro začne drevje poganjati, zapustijo zapredene goseničice svoja prezimovališča, žrejo listje in naglo rastejo. Ako hočemo te škodljive gosenice zatirati, moramo odrezati z drevesnimi škjarjami vejice, na katerih vise še sedaj suho listje ter ga z mladikami vred sežgati. Noben kmet naj ne opusti to važno delo, če si hoče ohraniti sadno drevje. Te gosenice nabajajo se tudi na glogu in trnorljici (na belem in črnem trnu); tudi tam bo treba pogledati.

Mladim puram naj se daje spčetka bel kruh namočen v mleku, surova jajca mešana med kuhan in zmečkan krompir in na drobno razsekano meso. Daje naj se jim tudi sladka skutla. Ker se mlade pure ne smejo zmočiti, zato naj se jim daje piti vode iz plitve posode, v katero se položi na sredo kamen, da pure ne stopijo v vodo.

Razpokana lubad pri starejših češnjah se ne sme z drevesno strguljo siloma ostrgati kakor pri pri hruskah in jablanah. Kajti če se češnji lubad rani, dobi smolko. Ako se pa hoče staro škorjo ostrgati, pazi naj se, da se pri tem delu mlade lubade ne rani. Zoper uši pri živini naj se rabi zvepleni cvet ali žveplena žavba in z isto naj se namaže in odrgne vsa ona mesta ki so močno napadena od uši. V par dneh uši zginejo.

Loterijske številke.

Gradec, dne 20. marca: 66, 65, 78, 83, 90.
Trst, dne 13. marca: 30, 77, 79, 17, 52.

Kdor hoče na naše inzerate odgovor, naj priloži vprašalnemu pismu retur-marko. Brez marke ne pošiljamo odgovora.

Original „Johnston“ ameriškanske

mašine za žetev

mašine za travo, žitje in vezanje; za obrnjanje mrve, grablje za mrvo, mašine za pripravo kreme, cepilni, vinske preše, sadne preše, grozdni mlini, grozdni roblerji in vse druge kmetijske mašine izdelujejo in oddajajo v znano prvo-rzredni konstrukciji specialne fabrike

Franz MELICHAR, Rudolf BÄCHER
Dunaj III/2, Löwengasse 37.
Natančni ceniki zastojn in franko. 180
Iče se solidne zastopnike in vnaprej-prodajalce.

Ženitna ponudba.

189 Sem 38 let star, leščič, kat., slov. in nemškega jezika zmožen in posestnik (davčni list na produkcijsko licenco); posestvo donaja čistega dnevnega dohodka od 60 do 80 K. Želim se oženiti s 30-40 let starim dekletom, ki naj bi bila naprednega mišljenja, ako mogoče tudi nemščine zmožna in ki ima od 2.000 do 3.000 K gotovega denarja. Vdova brez ali z otrokom ni izključena. Pisma naj se pošljejo do 10. aprila pod naslovom „Šteučna žena se najde v poštem arcu“ poste restante Unzmarkt in Obersteier.

Fotografije kot znamke

(marke liki znamkam na pis-mah), in dopisnice s sliko izdeluje po vsaki poslani fotografiji po ceni Otto Neumann, Prag, Karolinental stv. 190. Ceniki se pošljejo na zahtevanje brezplačno in franko. 173

Fina žajfa

(odpadek) 14 dirav, kakor: vijolice, rože, mirva, speick itd. kila (12 do 14 komadov) K 1-80. Poštni troški 90 h. 6 kil bruto K 9-— po povzetju. Meatz, Dunaj, IX. Alserstraße 6. 176

Gostilna, 182

lepo ležeča, krásni izletni kraj od Celja z gospodarskim poslopijem in vsem fundusom se takoj za K 15.000 prod. Potrebni kapital K 7.000. Izve se pri upravi „Štajerca“.

Okrogla debija 118

od jeséna, oreha, javorja in bukke nakupi v vsaki množini mestna uprava v Ptuj.

Prve vrste 153

seno in otava se odda, 11/2 vagona. Več se izve v Makovljah p. Polčanah pri g. And. Jursehitch.

Znano dobro

se kupuje dobro perilo in obleko za moške, ženske in otroke pri g. Adolf Wessiak, Maribor, Draugasse in Domgasse. 113

Za Velikonoc

priporočam ljubke štofe za obleke perilo za mizo in postelji, židane robe kakor tudi vso drugo rezano blago. Adolf Wessiak, Maribor, Draugasse. 112

Neka osemnajstletna deklica 127

iz dobre hiše, govori samo slovensko, zeli službe najraje v mestu. Naslov: F. B. Ponigl stv. 122.

Gostilna,

prav dobro idoča, zraven tovarne v večjem kraju, dober promet, se iz proste roke prod. Naslov upravnistvo tega lista. 188

Lepo posestvo 187

se prod. Hiša 3 sobe, 2 veliki velbanii kleti, gosp. poslopije, 1 klet, velika štala in drugi prostori, veliki sadonosnik, kjer se je lansko leto pridelalo 2.146 K 66 h za mošt in jabolka, velika njiva, nekaj hoste in vrt za zelenjavo, 2 studenca pri stanovanju, krásni izgledi, 10 minut od Rogaske Slatine. Cena še izve pri g. Jos. Waida v Rogaski Slatini

Posestvo, 1/2 ure od Ptuja oddaljeno, lepa sadonosnik, stanovalna hiša (4 soba, klet, kuhinja), svinjski hlev v dobrem stanju, 1/2 orala zemlje, se prod. Cena 4.000 K. Vpraša se pri g. Maria Gregorec v Žabjaku pri Ptuju št. 36. 178

Simon Leskovar, mizar v Poličanah pri kolodvoru, uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da imam zalogo rakev (trug), lesenih, vsake vrste, od najpriprostejših do najfinjših po nizki ceni. 179

Učenec 193

iz boljše hiše, obeh deželnih jezikov zmožen, se sprejme pri V. Leposcha v Ptuj.

Sprejme se prični **starejši konjski hlapec** ter tudi starejši hlapec h kram-v in to takoj. Več se izve pri g. F. Schostersich, št. Vid pri Ptuj. 191

Oženjeni majer s 3 delavnimi močmi, obeh deželnih jezikov zmožen, več v vsem kmetiskem in vinogradničnem delu, išče službo. Naslov: Alois Pignar, Drazenec št. 60, Breg pri Ptuj.

Kupujem 186 **lepa jabolka.** Kdor jih ima, naj se oglasi pri K. Kovacu v Zagrebu, Jelačićev trg, Hrvatsko.

Proda se 181

posestvo, 5 oralarov zemlje, nova hiša, pristopna, gospodarsko poslopije, vse kar je treba, mladi sadni vrt, lepi vrt za zelice. Več pove lastnik. Posestvo leži v Terničah na dravskem polju. **Franz Drobnik,** Terniče, p. Rače (Kranichsfeld).

Lepo posestvo, 190

hiša z 2 sobama in kuhinjo, hlev za govedo in svinje, mlatišnica, 2 orala zemlje, vrt s sadnim drevjem, grmjeje vinskih trt, vodnjak pri hiši, se zaradi snari prod. Cena 3.000 K. Polovica lahko ostane. Naslov: Vincenc Peschetz, spodnji Breg 60 pri Ptuj.

Riparia portalis, koreninske trte, riparia portalis, rezne trte prodaja F. C. Schwab, Ptuj, Hauptplatz. 192

Učenec

se takoj sprejme pri g. Alois Pugmeister, krojač v Celju, Grazer-gasse 23. Istotako se sprejmejo dobro izvezhani delavci. 195

Lepa malo rabljena kredenca

se proda. Cena še izve pri g. Jos. Waida v Rogaski Slatini

Sadjarstvo in vinogradništvo ležita v bodočnosti!

Kmetje! Nasadite tudi na najmanjšem prostoru drevo; pospešujete ga, imeli bodeite dobiček.

Priporočam svoje velike, krepke in lepe zaloge

sadnih dreves

ter ameriškanih cepilnih trt po najnižjih cenah. Posebne cene za kmete in šole.

V. Veršec 183
sadjarske in trne šole
Bizelj pri Brežicah, (Štajersko).
Vsakdo naj si naroči cenik.

Geno parje za postelj in daune.

Ena kila sivo, slisano K 2.—, pol-belo K 2-80, belo K 4.—, prima mehko kot daune K 6.—, visoko-prima slis., najboljša vrsta K 8.—, daune K 6.—, bele K 10.—, prsni flaum K 12.—, od 5 kil na-prej franko. 184

Gotove postelje

inlet (nanking) ena tuhna, velikost 180x116 cm z dvema blazina-ma pod glavo, te 80x58 cm, dovolji polni, z novim svinim, čišćenim in trajnim perjem K 16.—, poldaune K 20.—, daune K 24.—, tuhna sama K 12.—, 14.—, 16.—, blazina pod glavo K 3.—, 3-50, 4.—, pošlje po povzetju, zavoj zastojn, od K 10.— naprej franko. **Max Berger, Deschenitz št. 563, Böhmerwald.** Cenik o matracah, odejah, prevlekih in vsemu drugemu blagu za postelje zastojn in franko. Kar ne dopade, se zameni ali denar nazaj.